



Uitgifte

	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
Datum van uitspraak 6 augustus 2021	op � UR:	op � UR:	op � UR:
Rolnummer 20A1441/1			

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Vrederecht van het eerste kanton Mol-Geel

VONNIS

Aangeboden op
Niet te registreren

De vrederechter spreekt het volgende vonnis uit in de zaak van:

- **C1**, Kredietinstelling ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder nummer ..., die haar maatschappelijke zetel heeft te ..., die ingevolge de inbreng van een bedrijfstak conform art. 678 e.v. Wetboek van Vennootschappen, alle rechten en verplichtingen van de vennootschap naar Brits recht C2, onder vorm van PLC, voorheen met maatschappelijke zetel te ... ingeschreven in het handelsregister van ..., met Belgisch Bijkantoor en uitbatingszetel voor België gevestigd te ..., ondernemingsnr. ..., handeldrijvend onder de benaming C1, erkenningsnr. Ministerie van Economische Zaken ..., heeft overgenomen.

met als advocaat meester Ad1, die kantoor houdt te ...

eisende partij

- **X1**, met rijksregisternummer ..., die woont te ..., die kosteloze rechtsbijstand geniet ingevolge beslissing van het bureau voor juridische rechtsbijstand ...

met als advocaat meester Ad2, die kantoor houdt te ...

verwerende partij

- **Ad3**, met rijksregisternummer ..., handel drijvende onder de naam ..., ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder nummer ..., kantoorhoudende te ..., in de hoedanigheid van curator over het faillissement van

X2, met rijksregisternummer ..., met laatst gekend adres te ..., en aldaar van ambtswege afgevoerd ingevolge beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen dd. ..., KBO ..., in faling verklaard dd.

met als advocaat meester Ad4, die kantoor houdt te ...

aangezegde partij

- **X3**, met rijksregisternummer ..., die woont te ..., die verblijft te ...

met als advocaat meester Ad5, die kantoor houdt te ...

verwerende partij in gedwongen tussenkomst

Procedure

De eisende partij heeft deze zaak ingeleid bij dagvaarding van 31 augustus 2020.

De zaak werd ingeleid op 15 september 2020. Ter zitting verzoeken partijen om conclusietermijnen overeenkomstig art. 747, § 1 Ger.W. Dezelfde dag wordt beschikking verleden waarbij de conclusietermijnen worden bekrachtigd, met als pleitdatum 23 februari 2021.

Op 7 december 2020 heeft eisende partij verwerende partij in gedwongen tussenkomst gedagvaard. Met als zittingsdatum 5 januari 2021, waar de zaak werd uitgesteld naar de pleitzitting van 23 februari 2021.

Er werd een nieuw verzoekschrift art. 747 Ger. W. neergelegd waarop verwerende partij in gedwongen tussenkomst ter zitting van 5 januari 2021 opmerkingen heeft geformuleerd.

Op 11 februari 2021 werd een tussenbeschikking 747, § 2, vijfde lid Ger.W. uitgesproken waarbij de pleitdatum werd bepaald op 22 juni 2021.

Op de zitting van 23 februari 2021 werd de zaak uitgesteld naar de pleitdatum van 22 juni 2021. Ter zitting van 22 juni 2021 werd de zaak gepleit, waarna de debatten werden gesloten en de zaak in beraad werd genomen.

De vrederechter heeft rekening gehouden met de procedurestukken en de neergelegde bewijsstukken, in het bijzonder:

- de dagvaarding van eisende partij van 31 augustus 2020
- de tussenbeschikking conclusietermijnen overeenkomstig art. 747, § 1 Ger. W. van 15 september 2020
- de conclusie van verwerende partij van 13 oktober 2021
- de dagvaarding in gedwongen tussenkomst van 7 december 2020
- de conclusie van eisende partij van 14 december 2020
- de conclusie van verwerende partij van 15 januari 2021
- de tussenbeschikking conclusietermijnen overeenkomstig 747, § 2, vijfde lid Ger.W. van 11 februari 2021
- conclusie van eisende partij van 16 maart 2021
- conclusie van verwerende partij van 13 april 2021
- conclusie van verwerende partij in gedwongen tussenkomst van 18 mei 2021

De wet op het gebruik der talen in gerechtszaken werd nageleefd.

Beoordeling van de vordering

1. De feiten

Op 16 februari 2019 werd er door verwerende partij X1 en dhr. X2 (die niet inzake is), als consumenten-kredietnemers, een **financieringsovereenkomst** afgesloten met eisende partij C. BV, met het oog op de aankoop bij Garage S. NV van een voertuig... met chassisnummer

In het kader van deze financieringshuur verbonden de kredietnemers zich tot terugbetaling van een bedrag van 17.751,84 euro in hoofdsom, aan een debetrentevoet van 5,82 % en een jaarlijks kostenpercentage van 5,82 %. Dit bedrag diende terugbetaald te worden met 48 maandelijkse aflossingen van 369,83 euro.

Er werd een eigendomsvoorbehoud bedongen ten behoeve van eisende partij (artikel 22 algemene contractvoorwaarden).

Het, via de bewuste financieringsovereenkomst, aangekochte voertuig wordt op 16 februari 2019 afgeleverd aan dhr. X2, die het leveringsbewijs ondertekent en zich in dat kader nogmaals expliciet akkoord verklaart met het eigendomsvoorbehoud ten voordele van C1 BV, als gesubrogeerde in de rechten van de verkoper van de wagen.

Het bewuste voertuig blijkt reeds op 14 februari 2019 ingeschreven te zijn geworden bij het DIV op naam van verwerende partij in gedwongen tussenkomst, X3.

De kredietnemers bleven in gebreke hun betaalverplichtingen na te komen.

Door eisende partij wordt op 27 december 2019 een aangetekende ingebrekestelling verstuurd waarbij zij de kredietnemers aanmaant om achterstallige betalingen aan te zuiveren. Deze ingebrekestelling wordt, voor zowel verwerende partij X1 als dhr. X2, naar het - in het financieringscontract opgegeven - adres te ... verstuurd.

De gevraagde aanzuivering blijft evenwel uit.

Op 25 maart 2020 wordt er door eisende partij een aangetekend schrijven verstuurd aan de kredietnemers waarbij de overeenkomst tussen partijen verbroken wordt wegens niet betaling van de maandelijkse mensualiteiten. Deze briefwisseling wordt naar het adres te ... verstuurd, zijnde het toenmalige adres van de heer X2.

Verwerende partij X1 geeft op 27 mei 2020 aan dhr. X4, inspecteur bij invorderingskantoor C3 NV, toestemming om het bewuste voertuig terug te nemen.

Het voertuig kon echter niet aangetroffen worden.

Waar er aanwijzingen waren dat het voertuig, waarop het eigendomsvoorbehoud rust, zich zou bevinden bij verwerende partij in gedwongen tussenkomst X3 (de moeder van X2), werd zij door de raadsman van eisende partij per brief van 8 juli 2020 in gebreke gesteld uitleg te verschaffen.

Ten aanzien van dhr. X2 wordt op 14 juli 2020 een faillissement uitgesproken, waarbij mr. Ad3 wordt aangesteld als curator.

Verwerende partij in gedwongen tussenkomst X3 werd nogmaals gerappelleerd bij brief van de raadsman van eisende partij van 19 augustus 2020.

Eisende partij ging over tot dagvaarding van verwerende partij X1 op 31 augustus 2020.

Bij brief van de gerechtsdeurwaarder van 13 oktober 2020 werd verwerende partij in gedwongen tussenkomst X3 nogmaals verzocht om uitleg over het voertuig, waarop via het OCMW wordt gemeld dat het bewuste voertuig zou zijn verkocht aan een, niet nader geïdentificeerde, derde met adres te

Op 7 december 2020 ging eisende partij over tot dagvaarding in gedwongen tussenkomst van partij X3.

Het voertuig blijft vooralsnog onvindbaar.

2. De vorderingen

De vordering van **eisende partij**, zoals opgenomen in conclusie van 16 maart 2021, strekt ertoe:

- De ontbinding van de overeenkomst te bevestigen

- Ten aanzien van verwerende partij:

- Verwerende partij te veroordelen om aan eisende partij te betalen de som van 14.427,02 euro, meer de vergoedende/verwijlinteressen vanaf 25 maart 2020 en de gerechtelijke interesten aan contractuele rentevoet van 6,34 %
- Verwerende partij te horen veroordelen tot betaling van de kosten van het geding, begroot op:
 - dagvaarding: 321,38 euro
 - bijdrage begrotingsfonds 20,00 euro
 - Rechtsplegingsvergoeding: 1.320,00 euro
- Verwerende partij te veroordelen tot afgifte van het voertuig ... met chassisnummer ... binnen de 24 uur na betekening van het tussen te komen vonnis
- Eisende partij te machtigen het hierboven omschreven goed te doen uithalen, waar het zich ook moge bevinden, door de eerste daartoe aangezegde gerechtsdeurwaarder, node met hulp van de openbare macht, dit alles op risico en kosten van verwerende partij, een en ander onder verbeurte van een eenmalige dwangsom van 16.000,00 euro, meer de gerechtelijke interesten. De dwangsom verschuldigd vanaf 24 uur na betekening van het tussen te komen vonnis waarin verwerende partij gehouden is
- Voorbehoud te verlenen voor eventuele materieelschade aan het voertuig.

- Ten aanzien van verwerende partij in gedwongen tussenkomst:

- De vordering ten aanzien van verwerende partij in gedwongen tussenkomst toelaatbaar en gegrond te verklaren.
- Verwerende partij in gedwongen tussenkomst te veroordelen om aan eisende partij te betalen de som van 14.427,02 euro, meer de vergoedende/verwijlinteressen vanaf 25 maart 2020 en de gerechtelijke interesten aan contractuele rentevoet van 6,34 %
- Verwerende partij in gedwongen tussenkomst te horen veroordelen tot betaling van de kosten van het geding, begroot op:
 - dagvaarding: 302,48 euro
 - Rechtsplegingsvergoeding: 1.440,00 euro
- Verwerende partij in gedwongen tussenkomst te veroordelen tot afgifte van het voertuig ... met chassisnummer ... binnen de 24 uur na betekening van het tussen te komen vonnis
- Eisende partij te machtigen het hierboven omschreven goed te doen uithalen, waar het zich ook moge bevinden, door de eerste daartoe aangezegde gerechtsdeurwaarder, node met hulp van de openbare macht, dit alles op risico en kosten van verwerende partij, een en ander onder verbeurte van een eenmalige dwangsom van 16.000,00 euro, meer de gerechtelijke interesten. De dwangsom verschuldigd vanaf 24 uur na betekening van het tussen te komen vonnis waarin verwerende partij gehouden is
- Voorbehoud te verlenen voor eventuele materieelschade aan het voertuig.
- Verwerende partij in gedwongen tussenkomst te veroordelen in het mededelen van alle gegevens van de ... met chassisnummer ..., nummerplaat ..., op haar naam ingeschreven. Onder meer ter kennis brengen van wie zij het voertuig aankocht en vervolgens kopij te bezorgen van de aankoopfactuur en het bewijs van betaling.
- Verwerende partij in gedwongen tussenkomst te veroordelen in betaling van een dwangsom ad 100,00 euro per dag te rekenen vanaf 24 uur na betekening van tussen te komen vonnis waarin zij weigert de informatie over het verkrijgen/verkopen van het voertuig te verstrekken.
- Het vonnis uitvoerbaar te horen verklaren

De vordering van **verwerende partij X1**, zoals opgenomen in conclusies van 13 april 2021, strekt ertoe:

– in hoofdorde:

- De vordering van eisende partij tot teruggave van het voertuig onder verbeurte van een éénmalige dwangsom van 16.000,00 euro ongegrond te verklaren
- Eisende partij te veroordelen tot betaling van de kosten van het geding, in hoofde van verwerende partij begroot op:
 - rechtsplegingsvergoeding: 1.320,00 euro

– in ondergeschikte orde:

- Te zeggen voor recht dat verwerende partij wordt toegestaan om de bedragen waartoe zij wordt veroordeeld te mogen afbetalen in maandelijkse schijven van 50,00 euro
- Te zeggen voor recht dat verwerende partij hoogstens kan veroordeeld worden tot de minimum RPV

– op tusseneis:

- Te zeggen voor recht dat verwerende partij in gedwongen tussenkomst verwerende partij dient te vrijwaren voor alle veroordelingen die lastens haar worden uitgesproken.
- Verwerende partij in gedwongen tussenkomst te veroordelen tot de kosten van het geding, in hoofde van verwerende partij begroot op:
 - rechtsplegingsvergoeding: 1.320,00 euro

De vordering van **verwerende partij in gedwongen tussenkomst**, zoals opgenomen in conclusies van 18 mei 2021, strekt ertoe:

– in hoofdorde:

- De vordering van eisende partij af te wijzen als ongegrond
- eisende partij te veroordelen tot de kosten van het geding, in hoofde van verwerende partij in gedwongen tussenkomst begroot op:
 - rechtsplegingsvergoeding 1.320,00 euro

– in ondergeschikte orde:

- Alvorens verder recht te doen te bevelen dat:
 - de curator wordt bevolen om het rekeningnummer BE... te verifiëren als zijnde een rekening op naam van dhr. X2.
 - dhr. X2 de heer X5 en mevr. X6 worden opgeroepen voor getuigenverhoor conform art. 915 e.v. Ger.W. om volgende dienende feiten aan te tonen:
 - dat enkel X2 het initiatief tot verkoop van het voertuig ... (chassisnummer ...) heeft genomen en hiertoe contact met dhr. X5 heeft gezocht.
 - Dat dhr. X5 enkel met dhr. X2 heeft gehandeld en gesproken in het kader van de verkoop van het voertuig
 - dat dhr. X5 de koopprijs van het voertuig deels cash en deels via de rekening van mevr. X6 heeft laten betalen enkel aan dhr. X2.

– in meer ondergeschikte orde:

- voor zover verwerende partij in gedwongen tussenkomst veroordeeld zou worden wegens medeplichtigheid aan andermans contractbreuk, de schade tot 1,00 euro provisioneel te beperken in afwachting van stukken omtrent de waarde van het voertuig op datum van 14 februari 2020

– in uiterst ondergeschikte orde:

- voor zover verwerende partij in gedwongen tussenkomst zou worden veroordeeld wegens medeplichtigheid aan andermans contractbreuk, verwerende partij in gedwongen tussenkomst toe te laten tot aflossingen aan eisende partij à rato van 50,00 euro per maand.
- De tussenvordering van verwerende partij ongegrond te verklaren
- Verwerende partij te veroordelen tot de kosten van het geding, in hoofde van verwerende partij in gedwongen tussenkomst begroot op:
 - rechtsplegingsvergoeding: 1.320,00 euro

3. Motivering

A. Ontvankelijkheid

De vordering van eisende partij ten aanzien van verwerende partij is regelmatig geformuleerd en wordt ontvankelijk verklaard.

De vordering van eisende partij ten aanzien van verwerende partij in gedwongen tussenkomst is regelmatig geformuleerd en wordt ontvankelijk verklaard.

De tussenvordering van verwerende partij is regelmatig geformuleerd en wordt ontvankelijk verklaard.

De vordering van verwerende partij in gedwongen tussenkomst is regelmatig geformuleerd en wordt ontvankelijk verklaard.

B. Ten gronde

1. vordering eisende partij ten aanzien van verwerende partij X1

a) hoedanigheid partij X1

*De bewering van partij X1 dat zij slechts als borg, en niét als mede-kredietnemer, het financieringscontract zou hebben onderschreven, kan door de rechtbank niet gevolgd worden.

Uit de libellering van het contract blijkt onmiskenbaar dat verwerende partij X1 het contract als mede-kredietnemer en consument onderschreef en zij dus, in toepassing van artikel 1134 BW, solidair gehouden is tot nakoming van de de door haar als mede-contractant aangegane verbintenissen.

Dat zij zelf niet over een rijbewijs beschikt en het voertuig, volgens haar beweringen, nooit feitelijk in bezit zou hebben gehad, is daarbij volstrekt irrelevant. Overeenkomsten strekken partijen tot wet en dienen ter goeder trouw te worden uitgevoerd.

*Verwerende partij kan zich ook niet beroepen op de vaststelling dat de aangetekende ingebrekestellingen van eisende partij dd. 27 december 2019 en 25 maart 2020 werden toegestuurd naar adressen waar zij op dat ogenblik al niet meer gedomicilieerd was. Zij was er immers contractueel (artikel 25 algemene voorwaarden contract) toe gehouden iedere adreswijziging mee te delen aan eisende partij. Waar zij dit zélf naliet, dient zij daar ook zélf de gevolgen van te dragen.

b) gegrondheid geldelijke vorderingen lastens partij X1

*Verwerende partij en de, thans niet inzake zijnde, heer X2 bleven een aantal maanden en minstens twee termijnen in gebreke de vereiste afkortingen te doen, waartoe zij op basis van de door hen onderschreven financieringsovereenkomst gehouden waren.

Bij aangetekende brief van 27 december 2019, in toepassing van artikel VII.105 W.E.R. en artikel 23 van de algemene voorwaarden van het financieringscontract, werden zij door eisende partij in gebreke gesteld om de betalingen alsnog te regulariseren, bij gebreke waaraan het contract van rechtswege zou worden ontbonden lastens hen.

Zij gingen evenwel niet tijdig tot regularisatie over, zodat de overeenkomst van rechtswege ontbonden werd lastens de kredietnemers en het verschuldigde kapitaalsaldo in één keer opeisbaar is geworden. Verwerende partij X1 en de heer X2 werden, bij aangetekend schrijven van 25 maart 2020, in toepassing van artikel VII.105 W.E.R. en artikel 23 van de algemene voorwaarden van het financieringscontract, in kennis gesteld van de verbreking van het contract ter hunner laste.

Eisende partij ging vervolgens over tot invordering van de door de kredietnemers, in toepassing van artikel VII.106 W.E.R., verschuldigde bedragen.

*De rechtbank stelt vast dat aan de wettelijke bepalingen ter zake het consumentenkrediet voldaan werd en de kredietnemers hun verbintenissen in het kader van de financieringsovereenkomst niet hebben nageleefd, zodat de vordering van eisende partij in beginsel gegrond is lastens verwerende partij.

De vordering van eisende partij wordt, wat betreft de ingevorderde bedragen die begroot werden in overeenstemming met de wettelijke bepalingen ter zake het consumentenkrediet, overigens ook niet betwist door verwerende partij.

Waar de kredietnemers, op basis van artikel 10 van het contract, hoofdelijk gehouden zijn tot betaling van de door eisende partij ingevorderde bedragen, is de vordering van eisende partij ten aanzien van verwerende partij X1, in haar hoedanigheid van hoofdelijk gehouden mede-kredietnemer **gegrond**, in de mate zoals in het beschikkend gedeelte bepaald.

c) gemak van betaling

Verweerster stelt ongelukkig en ter goeder trouw te zijn en vraagt haar gemak van betaling te willen toekennen à rato van 50,00 euro per maand.

Het toestaan van betalingsfaciliteiten vormt een uitzondering op het beginsel van de verbindende kracht van overeenkomsten, neergelegd in art. 1134, eerste lid B.W. Dit beginsel geldt ook voor de rechter. Bij de beoordeling van een vraag tot toekenning van uitstel van betaling dienen de belangen van beide partijen met grote omzichtigheid te worden afgewogen (artikel 1244 B.W.).

De financieringsovereenkomst werd rechtmatig ontbonden lastens de kredietnemers en de kredietgever heeft recht op de nakoming van de contractueel opgenomen betaalverplichtingen door de kredietnemers. Van eisende partij kan niet verwacht worden dat zij verwerende partij, als hoofdelijk gehouden kredietnemer, verder systematisch uitstel van betaling zou (blijven) verlenen. De door de verwerende partij voorgestelde afkortingen zouden trouwens impliceren dat de schuld pas na méér dan een 25 jaar zou ingelost worden, wat niet ernstig is.

Op het verzoek om gemak van betaling te verkrijgen, kan dan ook niet ingegaan worden.

d) eigendomsvoorbehoud

*Ingevolge het bedongen eigendomsvoorbehoud (artikel 22 algemene voorwaarden van het contract), is de, via de financieringsovereenkomst, aangekochte wagen ... met chassisnummer ..., nog steeds eigendom van eisende partij en is deze in principe gerechtigd de teruggave van het voertuig te vorderen.

Uit de gegevens van het dossier blijkt echter dat het voertuig niet in het bezit is van verwerende partij X1 en dat zij ook niet zeker weet waar het zich dan wel bevindt. Het voertuig werd niet door haar doch door verwerende partij in gedwongen tussenkomst X3 al dan niet in samenspraak met de heer X2 verkocht aan een derde, waarbij de effectieve identiteit van die koper niet vaststaat. Bovendien heeft verwerende partij X1 zich reeds op 27 mei 2020 ten aanzien van de inspecteur van het invorderingskantoor uitdrukkelijk akkoord verklaard met de terugname van het voertuig.

De rechtbank moet dus vaststellen dat uit niets blijkt dat verwerende partij het voertuig bewust niet zou (willen) teruggeven of de teruggave zou verhinderen of onmogelijk maken. Nergens is bewezen dat verwerende partij X1 betrokken zou zijn bij het wegmaken van het voertuig, terwijl zij ook zélf al het mogelijke blijkt te hebben gedaan om te pogen achterhalen waar het voertuig zich dan wel zou bevinden.

In het licht van die gegevens van het dossier en het principe dat een rechtbank geen gebod mag opleggen dat door de veroordeelde onmogelijk kan nageleefd worden (*ultra posse nemo tenetur*), is de rechtbank dan ook van oordeel dat er **geen grond** is om verwerende partij X1 onder verbeurte van een dwangsom te **veroordelen tot afgifte van het voertuig** waarop het eigendomsvoorbehoud rust.

2. vordering einde partij ten aanzien van verwerende partij in gedwongen tussenkomst X3

Eisende partij stelt haar vorderingen eveneens lastens de verwerende partij in gedwongen tussenkomst X3 stellende dat zij zich schuldig zou hebben gemaakt aan derde-mede-plichtigheid bij contractbreuk.

a) consumentenkrediet en handelswijze eisende partij

De rechtbank merkt vooreerst op dat de financieringsovereenkomst dd. 16.02.2019 door de kredietnemers expliciet werd aangegaan in hun hoedanigheid van consumenten, en de bewuste overeenkomst dan ook effectief een consumentenkrediet betreft.

Dat de heer X2 het bewuste, via de financieringsovereenkomst aangekochte, voertuig zou hebben gebruikt in het kader van diens zelfstandigenactiviteit - wat overigens niet objectief bewezen wordt - en hij op de aankoopfactuur zijn BTW-nummer liet vermelden, is dan ook van geen belang.

Dat er in het kader van de financieringsovereenkomst ook een loon- en inkomstenoverdracht werd ondertekend door de kredietnemers, verplicht eisende partij geenszins om de uitoefening van de bewuste loonoverdracht na te streven vooraleer tot invorderingsprocedure over te gaan.

b) derde-medeplichtigheid aan contractbreuk

Het bestaan van een overeenkomst als feitelijk gegeven is derden tegenwerpelijk (zie Cass. 27 mei 1909, Pas. 1909, I, 272).

In 1983 heeft het Hof van Cassatie gesteld dat het *desbewust deelnemen aan andermans contractbreuk* een fout uitmaakt in de zin van artikel 1382 BW. Indien men wist of behoorde te weten dat iemand contractueel gehouden is jegens een ander en niettemin met die partij een daarmee strijdige overeenkomst sluit, begaat men een quasi-delictuele fout (Cass. 22 april 1983, R.W. 1983-84). Wanneer de rechter moet vaststellen dat een partij wist of diende te weten dat zij een schuldeiser van haar schuldenaar in de onmogelijkheid stelde zijn rechten uit het beding van eigendomsvoorbehoud uit te oefenen, beslist hij wettig dat de medewerking van die partij aan het verlies van het eigendomsvoorbehoud een aquiliaanse fout oplevert waardoor de schuldeiser schade heeft geleden.

Opdat sprake zou zijn van derde-medeplichtigheid aan andermans contractbreuk moet dus sprake zijn van :

- een geldige voorafbestaande contractuele verbintenis
- waarvan de derde kennis had of moest hebben
- de schending van de contractuele verbintenis
- waaraan de derde zijn medewerking verleende

Gelet op de voorliggende, door verwerende partij en de zoon van verwerende partij in gedwongen tussenkomst, ondertekende financieringsovereenkomst voor de aankoop van de wagen, staat vast dat er een geldige voorafbestaande contractuele verbintenis is met een daarin bedongen eigendomsvoorbehoud.

Waar de betaalverplichtingen in het kader van het contract niet werden voldaan, het voertuig, waarop het eigendomsvoorbehoud betrekking heeft, niet terugbezorgd werd aan eisende partij en de wagen zelfs door partij X3 verkocht werd aan een derde, staat eveneens vast dat de contractuele verbintenissen geschonden werden door de kredietnemers.

Dat verwerende partij in gedwongen tussenkomst haar medewerking heeft verleend aan de contractbreuk lijdt evenmin twijfel aangezien zij zelf erkent dat zij de bewuste wagen heeft verkocht aan een, niet nader concreet en met zekerheid geïdentificeerde, derde. Zij brengt ter zake ook zelf een verkoopdocument dd. 14/02/2020 bij, waaruit duidelijk blijkt dat zij het voertuig *in eigen naam* heeft verkocht doch op welk document - opvallend - geen adres of handtekening van de koper wordt vermeld.

Uit de objectief voorliggende stukken blijkt trouwens dat de bewuste wagen - *en niettegenstaande partij X3 toch wist dat zijzelf de wagen niet had aangekocht* - van in den beginne ook op haar naam werd ingeschreven en zij er ook zelf mee rondreed (cfr. verklaringen in kader van het bijgebracht deel uit een strafdossier).

Vast staat dat partij X3 de verkoop van de wagen aan een derde heeft gerealiseerd en kwijting heeft verleend voor de betaling van de koopprijs door de koper en zij draagt dan ook de bewijslast van haar éézijdige en totaal ongestaafde beweringen dat dit maar 'pro forma' zou zijn geweest en de verkoop in werkelijkheid zou zijn gebeurd door de heer X2 (artikel 8.4. nieuw BW).

Zij kan haar bewijslast ter zake niet doorschuiven naar de curator, aangesteld in het kader van het faillissement van de heer X2 en er is evenmin grond om in te gaan op het gevraagde getuigenverhoor. Geen van de vooropgestelde getuigen is partij inzake en hun verklaringen zijn niet dienstig in het licht van de beoordeling van het voorliggend geschil.

Aan de hand van de objectief voorliggende gegevens van het dossier, stelt de rechtbank vast dat :

- partij X3 wist dat zij het bewuste voertuig niét zélf had aangekocht doch dat het haar zoon was die het voertuig, via een financieringsovereenkomst samen met diens toenmalige vriendin X1 had aangekocht
- uit de antwoordmail van het OCMW dd. 17 november 2020, die namens partij X3 werd gestuurd, blijkt dat zij wist dat haar zoon in financiële problemen zat en zij afwijkend liet antwoorden op de vraag om uitleg over het voertuig
- partij X3 niettegenstaande zij wist dat ze zélf geen eigenaar was van de wagen en zij kennis had van de geldproblemen van haar zoon, desalniettemin en overigens op haar eigen naam (zich daarbij dus voordoende als eigenaar) overging tot verkoop van het voertuig aangekocht door haar zoon

De hiervoor geschetste vaststellingen waren absoluut van aard ernstige twijfel te wekken over de rechtmatigheid van de verkoop (cfr. verkoop op naam van moeder in plaats van zoon) en brengt met zich mee dat verwerende partij in gedwongen tussenkomst, niettegenstaande leek, wel degelijk en in het kader van haar zorgvuldigheidsplicht een onderzoeksplicht had naar het mogelijks bestaan van een eigendomsvoorbehoud op de wagen. Zij kan zich daaromtrent niet beroepen op haar eigen nalatigheid of beperkte onderlegdheid en een louter nazicht van de aankoopfactuur van haar zoon volstond om kennis te nemen van het eigendomsvoorbehoud.

De voornoemde vaststellingen tonen volgens de rechtbank afdoende aan dat partij X3 weet had, minstens had moeten weten, dat een verkoop van het voertuig aan een derde bedenkelijk was en de verkoop inbreuk maakte op het eigendomsvoorbehoud bedongen in de financieringsovereenkomst die haar zoon had afgesloten bij de oorspronkelijke aankoop.

Het feit dat verwerende partij in gedwongen tussenkomst in die situatie desalniettemin en überhaupt in eigen naam overging tot verkoop van de wagen aan een, niet nader geïdentificeerde, derde en ter zake een erg flou en onvolledig verkoopdocument opstelde, toont volgens de rechtbank aan dat er in haar hoofde sprake is van kwade trouw en zij **wist, minstens kon en hoorde te weten**, dat er op het verkochte voertuig nog een eigendomsvoorbehoud rustte.

Derde-medeplichtigheid aan contractbreuk wordt in hoofde van partij X3 bewezen geacht door de rechtbank en partij X3 wordt, in toepassing van artikel 1382 BW aansprakelijk gesteld voor de contractbreuk.

c) gevolgen derde-medeplichtigheid aan contractbreuk

Indien partij X3 het voertuig niet verkocht had, had het ondertussen reeds gerecupereerd kunnen worden door eisende partij en had de verkoopprijs ervan, na verkoop door de kredietverstrekker, kunnen geamputeerd worden op de bedragen waartoe verwerende partij bij huidig vonnis wordt veroordeeld.

Zonder de fout van partij X3 had de schade voor eisende partij zich niet voorgedaan zoals ze zich thans voordoet. De fout van partij X3 staat dus in causaal verband met de schade van eisende partij.

- Afgifte voertuig en mededeling gegevens ondr verbeurte van een dwangsom ?

Ook verwerende partij in gedwongen tussenkomst kan het voertuig zélf niet meer restitueren aangezien het verkocht is aan een derde, zodat er ter zake evenmin grond is om haar te veroordelen tot afgifte van het voertuig onder verbeurte van een dwangsom.

Waar partij X3 hangende de procedure, ook alle door haar gekende gegevens aangaande de koper van het voertuig en de personen die tot betaling van de koopsom in dat kader overgingen, heeft bijgebracht, is er evenmin grond om haar nog te veroordelen tot het bijbrengen van die gegevens onder verbeurte van een dwangsom.

De vorderingen van eisende partij ter zake worden afgewezen als ongegrond.

– Schadevergoeding

Waar herstel in natura niet meer mogelijk is, kan een schadevergoeding in geld worden toegekend.

De schade van eisende partij waarvoor partij X3 aansprakelijk is, komt niet overeen met het openstaande saldo in de lening op afbetaling maar bestaat in het verlies van de waarde van het voertuig op het ogenblik van de verkoop.

De schade die eisende partij op partij X3 kan recupereren en die in oorzakelijk verband staat met de fout is beperkt tot de vermoedelijke opbrengstwaarde van de verkoop van de wagen na de verbreking van de financieringsovereenkomst door haar (zie Antwerpen 19 oktober 1988, TBBR, 1989, 468).

Partij X3 verkocht het voertuig voor 6.000,00 euro, zodat dit bedrag als schadevergoeding wordt toegekend, meer intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf datum dagvaarding 7 december 2020, zoals in het beschikkend gedeelte bepaald.

– gemak van betaling

Verwerende partij in gedwongen tussenkomst X3 vraagt eveneens haar gemak van betaling te willen toekennen à rato van 50,00 euro per maand voor de door haar verschuldigde schadevergoeding, stellende dat zij in een precaire financiële situatie zou verkeren.

Hoewel de meerderheid van de rechtspraak in navolging van een arrest van het Hof van cassatie van 13 september 1977 (Cass. 13 september 1977, *Arr. Cass.* 1978, 45 en R.W. 1977-78, 1706) stelt dat er geen respijt kan worden verleend voor verbintenissen tot schadevergoeding wegens onrechtmatige daad (zie Antwerpen 25 maart 1983, *R. W.* 1985-86, 686-688 en Rb. Brussel 7 december 1988, *T.B.B.R.* 1990, 493), oordeelt de meerderheid van de rechtsleer dat de bevoegdheid van de rechter om aan de debiteur uitstel te verlenen moet beschouwd worden als een op de billijkheid gebaseerd algemeen rechtsbeginsel waaraan een algemene draagwijdte dient te worden gegeven (zie H. DE PAGE, *Traité*, I, p. 221, nr. 147, E. DIRIX en A. VAN DEVELEN, „Kroniek van het verbintenissenrecht (1985-1992)”, *R.W.* 1992-93, randnummer 105, p. 1264 en B. HUBEAU, „*Het toepassingsgebied van art. 1244 B.W. (termijn van respijt)*”, *T.B.B.R.* 1989, 233-234).

De rechtbank moet in voorliggende zaak, op basis van de objectief voorliggende feiten, echter vaststellen dat partij X3 wetens en willens heeft meegewerkt aan het, in strijd met het eigendomsvoorbehoud, wegmaken van het voertuig en er in dat kader sprake is van kwade trouw. Er bestaat dan ook geen grond om partij X3 enig gemak van betaling toe te kennen.

De door haar voorgestelde afkortingen zouden trouwens impliceren dat de verschuldigde schadevergoeding pas na méér dan een 10 jaar zou ingelost worden, wat niet ernstig is.

Op het verzoek om gemak van betaling te verkrijgen, kan dan ook niet ingegaan worden.

3. vrijwaringsvordering verwerende partij ten aanzien van partij X3

Verwerende partij X1 vordert dat verwerende partij in gedwongen tussenkomst haar zou dienen te vrijwaren voor alle veroordelingen die lastens haar worden uitgesproken.

Enkel verwerende partij en de heer X2 hebben de financieringsovereenkomst gesloten en zijn dan ook contractueel gehouden tot het voldoen van hun betaalverplichtingen in het kader van die overeenkomst (artikel 1134 BW). Partij X3 is vreemd aan deze contractuele verhouding.

Waar partij X3 wél derde-medeplichtig is aan de contractbreuk van de kredietnemers heeft die contractbreuk enkel betrekking op het feit dat het voertuig waarop het eigendomsvoorbehoud van eisende partij rust werd weggemaakt door haar en het voertuig daardoor door de kredietnemers niet meer kan gerestitueerd worden aan de kredietgever.

Verwerende partij in gedwongen tussenkomst X3 heeft zélf geen uitstaans met het niet nakomen van de betaalverplichtingen *op zich* van de kredietnemers in het kader van de financieringsovereenkomst.

De vrijwaringsvordering van verwerende partij X1 lastens verwerende partij in gedwongen tussenkomst X3 is, naar het oordeel van de rechtbank, dus **ongegegrond**.

4. gedingkosten

Verwerende partij X1 dient, als de in het ongelijk gestelde partij, te worden veroordeeld tot betaling van de gedingkosten in hoofde van eisende partij in het kader van de tussen hen gestelde vorderingen. Daarbij dient evenwel rekening te worden gehouden met het feit dat verwerende partij X1 kosteloze juridische tweedelijnsbijstand geniet en zij dus slechts veroordeeld kan worden tot de minimum rechtsplegingsvergoeding (artikel 1022 Ger.W).

Wat betreft de tussen eisende partij en verwerende partij in gedwongen tussenkomst X3 gestelde vorderingen, dient verwerende partij in gedwongen tussenkomst te worden veroordeeld tot betaling van de gedingkosten in hoofde van eisende partij.

Gelet op de derde-medeplichtigheid aan contractbreuk in hoofde van verwerende partij in gedwongen tussenkomst X3 en de afwijzing van de vrijwaringsvordering van verwerende partij X1 lastens partij X3 meent de rechtbank, in toepassing van artikel 1017 Ger.W., dat zij beide zélf gehouden blijven tot de eigen gedingkosten.

Beslissing

De vrederechter doet uitspraak op tegenspraak.

Verklaart de wederzijdse vorderingen van partijen ontvankelijk en gegrond in de mate zoals hierna bepaald, met afwijzing van het meer gevorderde :

- zegt voor recht dat de **financieringsovereenkomst** met nummer ..., afgesloten met het oog op de aankoop bij garage S. NV van een voertuig ... met chassisnummer ..., rechtmatig werd **ontbonden** lastens verwerende partij X1.
- veroordeelt verwerende partij X1 tot betaling aan eisende partij van de som van **veertienduizend vierhonderd zevenentwintig euro tweeëntwintig eurocent (14.427,22 euro)** meer de verwijlrentesten aan 6,34 % vanaf 25 maart 2020 tot aan datum dagvaarding en vanaf dan meer de gerechtelijke interesten aan 6,34 % tot aan datum algehele betaling.

- machtigt eisende partij om het hierboven omschreven goed te doen uithalen, waar het zich ook moge bevinden, door de eerste daartoe aangezegde gerechtsdeurwaarder, node met hulp van de openbare macht, dit alles op risico en kosten van verwerende partij.
- Veroordeelt verwerende partij X1 die kosteloze juridische tweedelijnsbijstand rechtsbijstand geniet ingevolge beslissing van het bureau voor juridische rechtsbijstand ... , tot betaling van de volgende proceskosten in hoofde van eisende partij :
 - dagvaarding: 321,38 euro
 - rechtsplegingsvergoeding: 90,00 euro
- Veroordeelt verwerende partij in gedwongen tussenkomst om aan eisende partij te betalen de som van **zesduizend euro (6.000,00 euro)**, meer de vergoedende interesten aan de wettelijke rentevoet vanaf 7 december 2020 tot datum integrale betaling.
- Veroordeelt verwerende partij in gedwongen tussenkomst tot betaling van de volgende kosten van het geding in hoofde van eisende partij, begroot op:
 - dagvaarding in gedwongen tussenkomst: 302,48 euro
 - rechtsplegingsvergoeding 1.440,00 euro
- Wijst de vrijwaringsvordering van verwerende partij X1 lastens verwerende partij in gedwongen tussenkomst X3 af als ontvankelijk doch ongegrond.
- Zegt voor recht dat de gedingkosten in hoofde van verwerende partij X1 en verwerende partij in gedwongen tussenkomst X3 hen, respectievelijk, zélf ten laste blijven en deze begroot worden als volgt :
 - * In hoofde van verwerende partij :
 - rechtsplegingsvergoeding: 1.320,00 euro
 - * In hoofde van verwerende partij in gedwongen tussenkomst :
 - rechtsplegingsvergoeding: 1.320,00 euro

De bijdrage in het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, begroot op 20,00 euro, blijft, gezien de kosteloze juridische tweedelijnsrechtsbijstand in hoofde van verwerende partij X1, ten laste van eisende partij.

De vrederechter veroordeelt verwerende partij, X1, met rijksregisternummer ..., tot betaling van het rolrecht, begroot op 50,00 euro. Dit rolrecht is te betalen aan de Belgische Staat, na uitnodiging.

Dit vonnis is op tegenspraak uitgesproken in buitengewone openbare zitting van vrijdag zes augustus tweeduizend eenentwintig van het vrederecht van het eerste kanton Mol-Geel, door Stéphanie Joncheere, vrederechter, bijgestaan door ..., griffier.